

INGEZONDEN.

Onze wetenschappelijke vergaderingen.

Dank zij het feit, dat de grenzen weer open zijn, krijgen we op de vergaderingen der diverse tandheekkundige vereenigingen als van ouds de kopstukken van de buitenlandsche tandheekkunde te hooren.

Zij houden, als zij hoogleeraren zijn, hunnen 45-minuten redevoering, eenige vragen worden gesteld (ook wel eens niet) en daarna... is weer een andere beroemdheid aan 't woord.

Of wel, iemand tracht in 2×45 minuten aan ± 60 collega's een geheel nieuw systeem van brugwerk te verduidelijken, weer een ander demonstreert eene verbeterde methode van anaesthesie, tijd 50 minuten.

Resultaat: de wetenschap vliegt 't eene oor in, 't andere uit; dus is voor 't grootste percentage der deelnemers aan deze vergaderingen, den enkelen bolleboos, die alles dadelijk begrijpt, uitgezonderd, nihil.

Ligt aan dit soort vergaderingen niet een verkeerd systeem ten grondslag? Ik volg nu sinds een paar jaren vrij geregeld de vergaderingen en als ik eerlijk moet zijn, dan is mij van alle wetenschappelijkheid, daar vertoond, niet veel bijgebleven.

Wel had ik zoo dikwijls willen vragen: „ik zou, wat U daar vertelt, zoo graag eens willen zien?”

Maar ligt in die vraag niet tevens opgesloten, wat ik met 't verkeerde systeem onzer wetenschappelijke vergaderingen bedoel!

Moeten wij niet zorgen, dat de inleiders tijd en gelegenheid hebben, zoo zij iets praktisch willen demonstreeren, dit te doen.

Onze wetenschap is nu eenmaal voor een zeer groot gedeelte een praktische en daarom moeten de wetenschappelijke vereenigingen overgaan tot het systeem van cursussen.

Voorloopig hebben we daarvoor niet noodig buitenlanders te laten komen.

Ik vermoed, dat b.v. Dr. de Groot, die altijd zoo bereidwillig is, behalve het Instituut te Utrecht ter beschikking te stellen, daarnaast zelve interessante gevallen demonstreert, ook best bereid gevonden zal worden, in een der vacaties een cursus te geven van chirurgisch-tandheekkundige onderwerpen en van Röntgenologie.

En de andere docenten als de Heeren Grevers, van Loon, Switters en mej. Schuiringa hebben waarlijk genoeg in hun mars om iets dergelijks te doen.

Ik doe verder maar een greep, collega Stehouwer schrijft interessante artikelen over „afdruk-nemen” in 't Tijdschrift.

Alweer die vraag: „ik zou 't zoo graag eens willen zien”.

Maar collega Stehouwer is een ijverig man, die er naar hunkert, z'n collega's zijn werkmethode en zijn succes te demonstreeren.

Komaan, besturen van de „Vereeniging van Ned. Tandartsen' en van Afdelingen der Maatschappij, hier ligt een braak terrein voor U.

Naast de 1 dags-vergaderingen, waarop ge zuiver theoretische vraagstukken in ten hoogste twee of drie voordrachten behandelt, richt ge cursussen in (Förtbildungskurse). In grootere steden of universiteitssteden roepe men de hulp in van onze bekende internisten of zij niet, op de wijze als professor Citron dit te Berlijn doet, een cursus in de avonduren willen houden over zijn onderwerp, dat luidde: „Innere Medizin in Beziehung zur Zahnheilkunde, mit praktischen Demonstrationen am Krankenbett”.

Ik hoop, dat de vereenigingsbesturen hiervoor te vinden zullen zijn en dan door iederen collega, die het interesseert, de cursussen gevolgd kunnen worden. Geen particulier initiatief dus, men wekt dan zoo gauw den schijn, alsof men profiteert van de baantjes of van de oude relaties, die men heeft en 't gaat het vormen van „klikjes” tegen.

't Minder mooie beeld, dat we b.v. zagen bij den cursus, dien Dr. Gottlieb te Amsterdam gehouden heeft.

Het „streng besloten” gezelschap heeft inderdaad, indien men de wetenschap als een wedstrijd opvat, eenige punten op z'n tegenstanders (pardon: collega's) in de wacht gesleept.

En mochten eventueel vereenigingsbesturen en afdelingen der Maatschappij zich niet met de taak willen belasten, dan zou men kunnen overgaan tot het stichten eener nieuwe vereeniging, toegankelijk voor elken Nederlandschen tandarts, die zich speciaal daarmee belast.

H. LOEB.

Amsterdam, Maart 1922.

Een nieuwe graad voor tandheelkunde in Engeland.

Geachte Redactie!

In het Tijdschrift van 15 Maart pag. 216 komt onder dit hoofd een berichtje voor, overgenomen uit De Telegraaf. Zou het U mogelijk zijn, te dezer plaatse hierover nadere mededeelingen te doen, welke, minder vaag, den werkelijk belangstellenden lezer van dit Tijdschrift wat meer bevrediging kunnen schenken, dan waaraan de doorsnee-lezer van een dagblad behoefte heeft? Bij voorbaat betuig ik U gaarne dank.

A propos: Hoezeer te apprecieeren valt, dat Uwe Redactie nota neemt van *beschouwingen* in de algemeene pers betreffende tandheilkundige belangen, gaat m. i. het, zonder meer overnemen van stukjes in den trant van het bedoelde te ver. Behalve dat de bewoordingen, zooals gezegd, te vaag zijn om *ons* werkelijk wijzer te maken, zijn ze in den regel ook niet geheel juist. Het is de verkeerde wereld, wanneer de lezers van ons vakblad min of meer belangrijke *feiten* op tandheilkundig gebied op deze wijze en in dusdanigen vorm moeten vernemen.

J. SANDERS Ez.

Amsterdam, 21—3—'22.

Wij willen voorop stellen, dat het plaatsen van het door den geachten inzender gewraakte stukje op een misverstand berust. Het werd door ons bij de door den Hoofdredacteur vóór zijn ongeval, gereed gelegde copie gevonden en geplaatst. Dit bleek achteraf geenszins in de bedoeling te liggen. Wij zijn er steeds op uit nieuws uit het buitenland, vooral op onderwijsgebied te onderzoeken en te publiceeren. Voor zulk een onderzoek was ook dit knipsel bestemd. Wij zijn het volkomen eens, dat dergelijke onwaarschijnlijke berichten voor publicatie zonder meer niet vatbaar zijn. Echter zullen wij blijven voortgaan, oogenschijnlijk juiste berichten op het gebied van ons vak zij 't ook onder voorbehoud over te nemen. Immers als nieuws-orgaan kunnen wij met de groote dagbladen niet wedijveren en het kan van nut zijn op feiten de aandacht te vestigen vóór ze hun actualiteit verliezen.

RED.